

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 43 0 Rs 058239 16 Rev
Sarajevo, 18.08.2016. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Potogija Tife, kao predsjednice vijeća, Sadović Amire i Malešević Snježane, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja R. P. iz Z., Ulica....., stan..., protiv tuženih 1. Općina Z., Ulica ... i 2. S. H., načelnik Općine Z. iz Z., L. broj ..., radi utvrđenja diskriminacije, v.s.p. 30.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Zenici broj: 43 0 Rs 058239 16 Rsž od 23.02.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 18.08.2016. godine, donio je:

R J E Š E N J E

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem Općinskog suda u Zenica broj: 43 0 Rs 058239 11 Rs od 18.11.2015. godine tužba tužitelja u ovoj pravnoj stvari se odbacuje.

Drugostepenim rješenjem Kantonalnog suda u Zenica broj: 43 0 Rs 058239 16 Rsž od 23.02.2016. godine žalba tužitelja odbijena je kao neosnovana i prvostepeno rješenje potvrđeno.

Protiv drugostepenog rješenja tužitelj je blagovremeno izjavio reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka iz člana 209. učinjenih pred drugostepenim sudom i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija uvaži, drugostepeno rješenje ukine i predmet vrati drugom vijeću drugostepenog suda na ponovno suđenje.

Tuženi nisu podnijeli odgovor na reviziju.

Ovaj sud je u smislu odredbe člana 241. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj: 53/03, 73/05 i 19/06) ispitao pobijano rješenje u granicama razloga u kojim se ono pobija revizijom i po službenoj dužnosti, jer je odlučivanje po istoj dozvoljeno temeljem odredbe člana 254. stav 1. ZPP a u vezi sa članom 13. stav 2. Zakona o zabrani diskriminacije a u vezi sa članom 12. istog zakona („Službeni glasnik BiH“ broj 59/09).

Revizija nije osnovana.

Pravilno je drugostepeni sud na osnovu odredbe čl. 235. tč. 2. ZPP odbio kao neosnovanu žalbu tužitelja protiv rješenja prvostepenog suda kojim je tužba odbačena, a za takvu svoju odluku drugostepeni sud je dao pravilne, potpuno jasne i precizne razloge koje prihvata i ovaj sud.

Tužitelj je dana 16.09.2011. godine podnio tužbu radi utvrđenja, otklanjanja i zabrane diskriminacije u ostvarivanju prava iz radnog odnosa, te nadoknade materijalne i nematerijalne štete prouzrokovane diskriminacijom, te istakao da se dana 17.09.2010. godine obratio sa zahtjevom načelniku Općine Zenica za ponavljanje postupka radi usklađivanja rješenja o njegovom postavljenju (od 16.12.2010. godine) sa presudom Ustavnog suda FBiH broj: U-27/09 od 24.04.2010. godine kojom je utvrđeno da odredba člana 1. stav 1. Zakona o državnoj službi u FBiH nije u saglasnosti sa Ustavom FBiH, a na koji zahtjev načelnik nije odgovorio niti je u roku od 90 dana postupio u skladu sa članom 60. i 61. Pravilnika Ustavnog suda FBiH („Službene novine FBiH“ broj: 40/10). Tužitelj navodi da se diskriminacija ogleda u tome što načelnik općine nije htio da odluči o njegovom legitimno i legalno podnesenom zahtjevu za ponavljanje postupka radi usklađivanja rješenja o njegovom postavljenju. Dakle, o zahtjevu tužitelja drugotuzeni je trebao da odluči najkasnije do 16.12.2010. godine, pa je tužitelj za diskriminaciju na čije postojanje se poziva, saznao najkasnije 17.12.2010. godine, a tužbu u konkretnoj pravnoj stvari podnio je dana 16.09.2011. godine. Iz stanja spisa slijedi da je podneskom od 13.03.2012. godine tužitelj preinačio tužbu ne navodeći u pogledu kojih stranaka, a niti u pogledu predmeta spora, pa iz razloga što je preinačena tužba bila nerazumljiva, prvostepeni sud je rješenjima od 10.11.2011. i 19.11.2012. godine pozvao tužitelja da uredi tužbu na način da pravilno označi stranke, uredi tužbeni zahtjev i navede pravno relevantne činjenice odlučne za ovaj spor. Tužitelj nije postupio po rješenju suda od 10.11.2011. godine, nije dostavio ispravljenu tužbu, pa ga je sud ponovo rješenjem od 19.11.2012. godine pozvao da postupi po nalogu. Postupajući po rješenju od 19.11.2012. godine tužitelj je dostavio podnesak kojim nije ispravio i dopunio tužbu na zahtjevani način.

Na osnovu naprijed navedenih činjenica i stanja u spisu, nižestepeni sudovi su izveli zaključak da je u ovoj pravnoj stvari tužba podnesena neblagovremeno, a pored toga, da je tužba i neuredna, jer tužitelj nije postupio u skladu sa članom 336. stav 3. Zakona o parničnom postupku, zbog čega je tužba u ovoj pravnoj stvari i odbačena.

Odredbom člana 13. stav 4. Zakona o zabrani diskriminacije propisano je da je rok za podnošenje tužbe na osnovu člana 12. istog zakona tri mjeseca od dana saznanja o učinjenoj povredi prava, a najdalje jednu godinu od dana učinjene povrede.

Imajući u vidu činjenična utvrđenja nižestepenih sudova (a što proizilazi i iz navoda tužitelja istaknutih u tužbi), da tuženi od dana podnošenja tužiteljevog zahtjeva za ponavljanje postupka radi usklađivanja rješenja o postavljenju tj. od 17.09.2010. godine, nisu postupili u roku od 90 dana (propisanom u čl. 60. stav 1. Poslovnika Ustavnog suda FBiH za provođenje ponovnog postupka radi usaglašavanja akta sa odlukom suda), da je taj rok istekao 17.12.2010. godine od kojeg datuma pa do dana podnošenja tužbe (16.09.2011. godine) je protekao subjektivni rok od tri mjeseca od dana saznanja o učinjenoj povredi prava propisan članom 13. stav 4. Zakona o zabrani diskriminacije, to su nižestepeni sudovi pravilno postupili kada su primjenom odredbe člana 67. tačka 2.

ZPP tužbu tužitelja odbacili kao neblagovremenu. Pri tome je drugostepeni sud pravilno zaključio da je tužitelj u predmetnoj tužbi istakao zahtjeve koji se zasnivaju na istom činjeničnom i pravnom osnovu koji su međusobnoj vezi (član 12. stav 3. Zakona o zabrani diskriminacije), a kako tužitelj nije izvršio ispravku i dopunu tužbe u smislu člana 336. stav 3. ZPP, da je pored toga što je tužba neblagovremeno podnesena, da je ista i neuredna, jer je sadržavala nejasne i nepotpune navode koji ne sadrže sve što je potrebno da bi se po istoj moglo postupati.

S obzirom na izloženo, ovaj sud je primjenom člana 248. u vezi sa članom 254. stav 1. i 4. ZPP, a koji se primjenjuje na osnovu člana 12. stav 4. Zakona o zabrani diskriminacije, odbio reviziju, nalazeći pri tome da materijalno pravo nije pogrešno primijenjeno i da nisu učinjene povrede odredaba parničnog postupka istaknute u reviziji, a ni povrede na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Predsjednica vijeća
Potogija Tifa, s.r.